

Azad Müzəffərli
məməkdar jurnalist

Az qala o biri dünya ilə məni bağırbadaş edən koronavirüsün məşəqqətlərindən bir nəçən olardı qurtulmuşdum ki, mənimlə təxminən eyni vaxtda həmin təleyi yaşıyan iş yoldaşım Yunis Orucov yenicə işiq üzü görən və xəstələndiyi üçün hələ sevincini dolğun yaşaya bilmədiyi ilk kitabını bəndənizə də hədiyyə etdi. Mən onu publisistik əsər sandım. Kitabın üz qabığına diqqət yetirikən bunun roman olduğunu öyrəndim. Əsərin mayasının Azərbaycan və Türkiyə türklərinin mənəvi birliliyindən yoğunluğunu biləndə isə kitabı birnəfəsə oxudum. Koronavirusun məni yarımcən eləməsinə baxmayaraq bütün mahiyyəti türklükdən yoğunlaşmış biri kimi kitaba rəyimi bildirməyi mənəvi borcum sandım.

Qarabağ Zəfəri

həm türkün qüdrətinin güzgüsü, həm də Azərbaycan və Türkiyə türklərinə növbəti həyat dərsidir. Onlara eyni soykökdən olduqlarını dikə edən daha bir danılmaz reallığıdır. Yunis Orucov bu baxımdan həmin birliyə imkan düşdükcə bir qətrə də olsa belə payını verməyi mənəvi borcu bilən, yəni bu ali mətləbi qanı və canı, bütün varlığı ilə qanan kəslərdəndir.

Əsərin möqamında və lazımı səviyyədə araya-ərsəyə gətirilməsində Yunis Orucovun Nargində canlı "yaşadıqları"nın mühüm payı var. O, məhz Narginde bulud təkin dolaraq ədəbiyyat səltənətinə yön alıb. İçindəki türkçülük tonqalını ərşə bülənd edən təkcə oxuduqları deyil, ilk növbədə Nargində canlı şahidi olduqlarıdır. O, vaxtılı vəhşətin tügən etdiyi bu ruhlar adasında əlinə aldığı Vətən nisgilli türk əsirlerinin sümüklərindən, körəkli qəbirstanlıqlardan, vahiməli qaya-

Türkçülüyə Nargindən baxış

(Əməkdar jurnalist Yunis Orucovun "Nargin - saralmış kədər" tarixi romanı barədə düşüncələr)

lıqların hayqirtısından qaynaqlanan tarixi qədərincə duyaraq sözə çevirib, əsərinin canına hopdurub. İnsanlıq adına haram sayılan müsibətlərə şahidlik edən Xəzər dənizinin Narginin(indiki Böyük Zirə adası) sahilərinə cirpişən, qəzəbi hələ də soyumayan dalğaları, əsrərdir burada yaşananların ağrı-acısını canına çəkən buludlardan yuvarlanan göz yaşları da Yunisə çox mətləblər haqqında piçildiyib, o cümlədən türklərə qarşı olmazın cəlladlıqlar edən ermənilərin saya gəlməyən bəd niyyətləri barədə.

Romanda

Sarıqamışda ayağından yaralanaraq əsir düşən Gəncə doğumlu Sərdarın, türk hərbi əsirlərinin, mülki şəxslərin acıcaqlı taleyi çilpaqlığı ilə ortalığa qoyulub, onlara qarşı töredilən qeyri-insani əməllər kompleks şəkildə təqdim edilib. Əsirlərin bərbad vəziyyətdəki baraklarda saxlanılmaları, ac-yalavac, bir qurtum suya möhtac olmaları, əllərinə keçən sümüklori beləacliqdan gəmirmək məcburiyyətində qalmaları, cəsədlərinin kimsəsiz çöllərə və ya dənizə atılması, kütłəvi məzarlıqlarda və ya Narginin sahilində qazilan quyularda üst-üstə qalanaraq gömülümləri, rusların qəsdən nəzarətçilərin əksəriyyətini ermənilərdən təyin etmələri, yaralların müalicəsinin də erməni cəlladalarına həvəle edilməsi və bu səpgili digər faktlara biganə qalmaq mümkün deyil.

Əsər vaxtilə makedoniyalı İşgəndərə quyuq bulayan, öz vətənləri Hindistana arxa çevirərkən Türkiyə və Azərbaycanın yerləşdikləri ərazilərə də göz dikən qaraçı kökənli fürsətçil ermənilərin əsl xislətinin dolğun təsviri baxımdan da olduqca dəyərlidir. Romanda yeri gəldikcə hayların Azərbaycan və Türkiyədə törətdikləri insanlıq adına yamaq olan vəhşiliklərə, o cümlədən, Bakı, Anadolu, İrvəvan, Tiflis və digər qırğınlara da qədərincə yer verilib.

Əsər türk təfəkkürünün məhsuludur. Elə türk təxəyyülündə də kifayət qədər dolğun həzm olunub. Romanın bədii-estetik dəyəri günümüzlə tam səslesir və indiki tükənməz Zəfər ruhuna əlavə notalar qatır. Ruhu, qanı bizlərdən olanların

bu əsərə biganə qalması mümkün deyil. Romanın süjet xətti demək olar ki, kəsərdən düşmür, əksər hallarda oxucunu yerindən oynadır və hətta bəzən türk igidi kimi şahə qaldırır. Obrazların xarakterləri canlı və bitkindir, emosional ruh dolğundur. Əsər boyunca surətlərin düşüncələri, hissələri və duyuları xirdalıqlarına qədər əksini tapıb. Fərdi üslub qabarıqdır. Ob-

boyunca publisistika bəzən bədiiliyi sıxıdır. Bu da təbiidir, peşəkar vərdişdən irəli gəlir. Digər torəfdən bu əsərin müellifin ilk ədəbi nümunəsi, nübarı olduğunu da unutmamalıyıq. Roman kiçikdən böyüye, yoxsulundan milyonçusuna qədər hər bir Azərbaycan türkünün qəlbinin o ağır günlərdə Nargindəki mühəribə qurbanlarının yanında döyündüyü tam təfsilati ilə oxucuya çatdırır.

Dəniz kənarında

həmballıq edən, ciblərində sıçanlar meydan sullanıyan, əksər hallarda qara qəpiyə belə sillaq atmaq məcburiyyətində qalan, külfətləri bir tikə çörəyə möhtac olan həmbalların da adambası on qəpik ödəyərək Nargindəki türk əsirlərə yardım üçün Bakı Müsəlman Xeyriyyə Cəmiyyətinin dəstəyi ilə naşr edilən "Qardaş köməyi"

razlı düşüncə yetərincədir. Nəqletmənin cilovunu müəllif məharətlə əldə saxlayıb. Əsərdə ince psixologizm bəs deyincədir.

Publisistikanın da kifayət qədər yer alıldığı bu roman dərin oxucunun, xüsusilə qələm əhlinin yaddaşında ədəbiyyata jurnalistikadan adlayan neçə-neçə yazıçının ədəbiyyat səltənətinin nəhənglərinə əvərildiyi reallığını canlandırır. Romanda dilimizin şəhdi-sirəsi olan, təs-süf ki indi az işlənən xeyli sözdən yeri gəldikcə istifadə edilməsi də diqqəti çəkir. Əsərdə küçə, bina və digər məkanlarla rəvətki və indiki adların qoşa verilməsi də önəmlidir. Bu, ələlxüsəs, yeniyetmə və gənclər üçün daha vacibdir. Əsər boyunca ruhsal qat kəsərdən düşmür. Müəllif şahidi olduğu və əldə etdiyi biliklərə əsaslanaraq obrazların daxili aləminə qədərincə nüfuz edə bilib. Ən əsasi mənzərin dərinliyi və mövzunun əlahiddəliyi əsər boyunca lazımlıca diqqət-də saxlanıb. Qələm gücünə vizuallığı da nail olunub.

Müəllifin ilk bədii əsəri olmasına baxmayaraq romanın nəqletmə texnikası razılıq doğurur və dili də tutumludur. Əsər

Şuşalı Hacı İbrahimoglu Xəlilin obrazına da romanda xüsusi yer verilməsi təqdirəlayıqdır. Bu, əsl peşəkarlıq və yetkin vətəndaşlıq nümunəsi kimi dəyərlən-

dirilməlidir. Qanı və ruhu türkün əzəmətindən ygurlan həmin soydaşımızın ermənilərdən atasının qisasını almaq və Türkiyə türklərinə qahmar çıxməq üçün bütün varlığı ilə Sarıqamışa - ölüm-dirim savaşına yollanması və son nəfəsinədək yaşadıqları diqqəti çəkir. Sarıqamışın zirvəsində qan qardaşını ölümün caynağından xilas edərək son mənzilə qovuşan bu Şuşalı balasının cibindən çıxan anasına məktubunu albay Hafiz Haqqı bəyin gözünə təpməsi səhnəsi olduqca təsirlidir. Oxucuda bir anlığa elə təsəvvür yaranır ki, Qarabağ zəfərində Türkiyənin bize hərtərəfli dəstəyi və Qarabağın zirvəsində imzalanan Şuşa bəyannaməsinin mürrokkebi məhz türkün birliyinin, ayrılmazlığının rəmzi olan həmin məktubdan qaynaqlanır. Bundan başqa Şuşa bəyannaməsi eləcə də "Nargin - saralmış kədər" kitabında əksini tapan 1918-ci il iyun ayının 4-də Osmanlı ilə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti arasında imzalanan tarixi müqavilənin mənəti davamı kimi dəyərləndirilməlidir.

Müəllifin əsərində

soydaşlarımızın Nargindən növbəti dəfə qayırdıqları 121 türk əsiri iki qrupa bölmələri və bu qruplardan birində əsirlərinin sayının 44 olması faktı da təsadüfi xarakter daşıdır. Bununla 0, 44 günlük müharibənin fələfəsəsini Azərbaycan və Türkiyə türklərinin əsrlərin sınağından çıxmış sarsılmaz birliyinə, qardaşlığını bağlayır.

Romanın başlıqları da, onlara ayna tutan şeirlər də zövqlə və ədəbi peşəkarlıqla işlənib, Turan məzmunludur. Əsərin başlıca dəyəri bir də ondadır ki, cəmi üç ildə - 1915-1918-ci illərdə baş verənlərdən bəhs etsə də, mahiyyətə əhatə dairəsi türkün yaranışından bu gənə qədər keçdiyi yola işiq salmaq qüdrətindədir.

Romandan müəllifin bir əlçim ömrünü elmə, biliyə bağlaması, kitablar dəryasının mahir qəvvası olması, mütaliəsinin ölçüyəgəlməz miqyası boyanır. O, qanı, ılıyi və sümüyü ilə türkddür. Hər bir fərdin əsl dəyərində onun milli kimliyini dərkətme səviyyəsi və milli anlamda onunla ey-

ni soy-kökəndən olanlara daim qahmar çıxmə xüsusiyyəti ən vacib, ən həlledici məqamlardandır.

Əsərin müəllifi Prezident, Ali Baş Komandan cənab İlham Əliyevin ötən müdəddədə daha da zənginləşdirdiyi Heydər Əliyev məktəbinin əlaçılardandır. O, uzun illərdir dövlət başçılarının, dövlət siyasetinə dəstəyini əsirgəməyən və həalliqla birinci vitse-prezident səviyyəsinə yüksələn Mehriban Əliyevanın fəaliyyətini gündəlik olaraq işqalandıran məhdud sayda jurnalistlərdən biridir. Bunu 28 ildir həmin məktəbin incəliklərinə kifayət qədər dərindən bələd olan veteran jurnalistlərdən biri kimi təsdiqləməyi dəməvi borcum bildim.

Hazırda çap olunan kitabların

əksəriyyətində redaktə işi axsayır, bu danılmaz reallıqdır. Yunis Orucovun yeni kitabı ümumilikdə qüsursuzdur, həmin baxımdan müsbət nümunə rolunu oynaya bilər. Zənnimcə, bu uğura görə müəlliflə yanaşı kitabın redaktoru, əməkdar jurnalist Firuzə Nadirin də əməyi xüsusi qeyd olunmalıdır. Ədalət namənə, bu məqamda müəllifi ədəbiyyat aləminə kökləyən, bədəyərli əsərin araya-ərsəyə gəlməsində ona mənəvi dəstək olan kəslərin də - Elçin Kazimov, rejissor Arzu Məhərrəmov, montaj rejissor İlham Qaliboğlu, operatör Oqtay Qasimov, redaktor Firuzə Nadir, övladları Qurban və Leylanın(müəllif onların hamisinin adlarını kitabda xüsusi qeyd edərək dərin təşəkkürünü yetirib) vətəndaşlıq mövqeyi də xüsusi vurğulanmalıdır. Kitabın nəşrində müəllifə dəstək olan Milli İrsi Mədəni Tarixi Araşdırma-lar (MİMTA) Fondu da xeyrixah məramına görə alqısa layıqdir.

Məncə, Yunis Orucovun məqamında qələmə aldığı bu tarixi roman el dilində cəhənnəm adası adını alan Narginə uyuyan on minlərlə türk əsirlərinin xatirəsinə abidə ucaldılmasına və memorial lövhə qoyulmasına, yaddaş muzeyinin yaradılmasına, bu qobilden olan digər tədbirlərə də təkan verəcək. Bu əsər hələ də mürkü döyen türk kökənlə digər millətlər üçün də ibret dərsidir. İstər bayraqı başının üstə dalgalananlarına, istərsə də rusun və digərlərinin bayraqı altında kölgələ-nənlərinə.

Zənnimcə, Bakıda yazılımağa başla-sa da, nöqtəsi - əslində nida işarələri Şuşada qoyulan bu tarixi roman təkcə məqamında əslindən qızılıqda qədər keçdiyi yola işiq salmaq qüdrətindədir.

Zənnimcə, Bakıda yazılımağa başla-sa da, nöqtəsi - əslində nida işarələri Şuşada qoyulan bu tarixi roman təkcə məqamında əslindən qızılıqda qədər keçdiyi yola işiq salmaq qüdrətindədir.